

Az állam és az Osztrák Államvasút megállapodást írt alá, mely szerint a vasúttársaság magyar vonalainak befektetési és üzleti számláit az osztrák vonalaktól elkülönítve vezetik, és szétválasztják a járműállományt is. A vasúttársaság hozzájárul, hogy 1895-től vonalait megváltsák. A társaság Szőny–országhatár közötti vonalát a MÁV-nak, a magyar állam pedig a MÁV Vágvölgyi vonalát a vasúttársaságnak átengedi. Az állam engedélyezi a Vágvölgyi Vasút Trencsén–Zsolna közötti vonalának meghosszabbítását. A Szerbián és Románián keresztül érkező keleti forgalmat az Osztrák Államvasút (melynek új neve: Osztrák–Magyar Államvasút Társaság) és a MÁV megosztja egymással, a szerbiai irányt Budapesttől, a romániai Temesvártól kezdve. Az Osztrák–Magyar Államvasút kötelezi magát, hogy a Vágvölgyi Vasutat nem használja a MÁV elleni versenyre. A kormány kötelezi magát, hogy a MÁV sem létesít versenytarifát. Ha a vasúttársaság az árubehozatalban kedvezményes tarifátételeket engedélyez, köteles a magyar kivitelben is azokat alkalmazni. A szerződést beiktatja az 1882:XLV. törvénycikk. → 1883. január 1., 1891. június 7. és július 11.